

Nr 127

Av herr **Senander m. fl.**, i anledning av *Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Ferieresor för barn.*

Det är med beklagande man konstaterar, att en så betydelsefull social reform som anslaget till ferieresor för barn år efter år blir föremål för nedprutningar. Förmånen har varit till stort gagn då det gällt att bereda barn ur familjer med små inkomster en god sommarvistelse. Särskilt har barnrikefamiljerna dragit fördel av reformen.

För budgetåret 1957/58 utgjorde anslaget för ändamålet 2 400 000, 1958/59 2 100 000 och 1959/60 2 000 000 kronor. Innevarande år föreslås anslaget ytterligare sänkt till 1 800 000 kronor. Därest detta senare anslag fastställs av riksdagen har anslaget under fyra år sänkts med sammanlagt 600 000 kronor.

Anslagsminskningen har skett samtidigt som penningvärdet avsevärt försämrats. Framför allt har detta medfört att kretsen av de förmånsberättigade oupphörligt minskats. Den inkomstgräns, som utgör kvalifikationsgrund för erhållande av förmånen, är satt till 5 700 kronor beskattningsbar inkomst. Genom penningvärdeförsämringen och den inkomsthöjning, som helt eller delvis kompenserat penningvärdeförsämringen, har allt flera familjer kommit över denna gräns. De har därigenom gått förlustiga förmånen utan att ha uppnått en reallöneökning. I åtskilliga fall har tvärtom reallönen sänkts.

Socialstyrelsen har uppmärksammat detta missförhållande och därför, ehuru utan framgång, för budgetåren 1957/58, 1958/59 och 1959/60 påyrkat en höjning av inkomstgränsen till 8 000 kronor. För sistnämnda budgetår (innevarande) föreslog socialstyrelsen, att anslaget skulle uppräknas till 5 700 000 kronor för att möjliggöra dels höjningen av inkomstgränsen till 8 000 kronor, dels avskaffandet av nu utgående avgift för ferieresor, som av barn och vårdare helt eller delvis företages med järnväg.

Den kommunistiska riksdagsgruppen motionerade vid förra årets riksdag i anslutning till socialstyrelsens förslag. Från höger- och folkparti-grupperna förelåg samtidigt motioner i motsatt riktning. I deras motioner yrkades på försämringar av förmånen i förhållande till regeringsförslaget, trots att detta innebar en nedprutning av anslaget och därmed ett avvisande av socialstyrelsens förslag.

Årets nedprutning av anslaget till barnens ferieresor med 200 000 kronor motiveras med »belastningens storlek och en fortsatt nedgång i resefrekvensen». Det må ursäktas oss, om vi finner denna motivering kallsinnig.

Ingenting kan vara mindre berättigat än att anlägga krassa ekonomiska synpunkter på en anslagsfråga, som berör det uppväxande släktets och barnfamiljernas välfärd. Dessutom bör det erinras om att »nedgången i resefrekvensen» beror på att kretsen av förmånsberättigade oupphörligt minskar. Villkoren för att ernå förmånen har, såsom här visats, skärpts genom penningvärdeförsämringen och den avgift, som de förmånsberättigade tvingats erlägga sedan några år tillbaka.

Det måste därför betecknas som egendomligt att den genom dessa omständigheter orsakade nedgången i resefrekvensen åberopas som stöd för en minskning av anslaget till barnens ferieresor.

Socialstyrelsen har icke, tydligen i medvetande om de små utsikterna att vinna gehör, för nästa budgetår upprepat de berättigade kraven på höjning av inkomstgränsen och sloandet av den särskilda avgiften. Däremot har den yrkat på en höjning av anslaget med 50 000 kronor. Statskontoret har förorddat att anslaget uppföres med oförändrat 2 000 000 kronor.

Då regeringsförslaget om en sänkning av anslaget icke kan försvaras ur sociala synpunkter utan markerar ett steg tillbaka hemställs,

att riksdagen måtte besluta, att anslaget under femte huvudtiteln punkt 19, Ferieresor för barn under nästkommande budgetår skall utgå enligt socialstyrelsens förslag eller med 2 050 000 kronor.

Stockholm i januari 1960

Knut Senander

Gustaf Johansson

Helmer Holmberg

Henning Nilsson